

VLAVES

ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΘΟΔΩΡΗΣ ΒΕΡΟΝΙΚΗΣ | ΜΥΡΤΩ ΒΟΥΝΑΤΣΟΥ & ΣΤΕΛΙΟΣ ΝΤΕΞΗΣ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΓΕΡΑΛΕΞΗΣ | ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ | ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ
ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΟΥΛΙΑ | ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ | ΕΦΗ ΦΟΥΡΙΚΗ

VLAVES

METAPOLIS

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ | ΤΕΧΝΗ | ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΑΙΟΛΟΥ 48-50, 10560, ΑΘΗΝΑ
metapolis.gr

Οι καλλιτέχνες της έκθεσης θα ήθελαν να ευχαριστήσουν τους παρακάτω για την πολύτιμη βοήθειά τους:

Σπύρο Καρυδάκη, για το κείμενο που έγραψε

...
...
.....
...

Σχεδιασμός καταλόγου

iDLab | Visual Communication

Εκτύπωση

CopyXpress

ΜΑΪΟΣ, 2012

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΣΤΗΡΙΖΟΥΝ
ΤΟΥΣ «ΓΙΑΤΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»

Geramas.foto

Βλάβη της πολιτείας. Βλάβη του σώματος. Βλάβη της ψυχής. Βλάπτω. Βλάπτομαι. Ας ακούσουμε τον Δημοσθένη: «Τα σφάλματα, συσσωρευόμενα καθένα λίγο-λίγο, γίνονται για την πόλη καθολική βλάβη». Κάτι ανάλογο συμβαίνει και στην πολιτεία του ανθρώπινου κορμιού και της ανθρώπινης ψυχής, όπου η διαδικασία του «βλάπτω» και του «βλάπτομαι» αρχίζει με τον έλλογο φόνο μικροστών εξαιρέσεων, ηδονών, αληθειών, που εκλαμβάνεται από το υποκείμενο ως αυτοεπιμέλεια και άκρα κάθαρση. Κι όμως, εκείνες ακριβώς οι αδιόρατες εξαιρέσεις ήσαν που προστάτευαν τον εαυτό, σαν γάτες οι οποίες καθαρίζουν υπόγειο από ποντίκια. Έτσι, τα κελάρια του εαυτού πλημμυρίζουν τώρα από μικροστές αιρέσεις, ώσπου εκείνος σιγά-σιγά αυτοαναιρείται μες στην «καθολική βλάβη».

Κείμενο του συγγραφέα Σπύρου Καρυδάκη για την έκθεση.

>

ΘΟΔΩΡΗΣ ΒΕΡΟΝΙΚΗΣ

Exodus

Η ζωή μας μέσα σε πλαίσια και κανόνες, και να αναζητούμε τη μεγάλη ιδέα της ελευθερίας. Πλαίσια που άλλες φορές ζητάμε να μας προσδιορίζουν. Μια ιδέα και ένας κανόνας για τη ζωή και τους γύρω μας, που στην πορεία διαστρεβλώθηκε και μας έδεσε το μυαλό. Εκείνες οι μικρές πέτρες που βάλαμε λίγο λίγο, για να προστατεύσουμε το λιμάνι από τα κύματα, και σήμερα έχουν κλείσει όλα τα νερά απ' έξω. Και ούτε καράβι μπορεί να μπει, ούτε καράβι μπορεί να βγει.

Lambda Print, Διάσταση: 100x150cm, 2012

>

ΜΥΡΤΩ ΒΟΥΝΑΤΣΟΥ & ΣΤΕΛΙΟΣ ΝΤΕΪΗΣ

LOLA

«... η εποχή μας είναι η πρώτη που ζητάει την ομογενοποίηση όλων των ανθρώπων ως προϋπόθεση της ύπαρξής τους»¹. Απαιτεί τη συμμόρφωση στους κανόνες της ομάδας, στις απαιτήσεις ενός τεχνοκρατικού περιβάλλοντος σκόμα και αν αυτές έρχονται σε σύγκρουση με τα «πιστεύω» και την συνείδηση μας. Ζώντας απόλυτα προγραμματισμένοι και προσαρμοσμένοι, σχεδόν υπνωτισμένοι από το γενικό κλίμα ελέγχου των «θέλω» και των αναγκών μας, μοιάζουμε με κούκλες, που δεν μπορούν να ανταποκριθούν ή να αλληλεπιδράσουν. Είμαστε «η κοινωνία της κούκλας»². Μέσα σε αυτό το κομφορμιστικό πλαίσιο συμπεριφοράς, μήπως οι θεωρούμενες εκτροπές-βλάβες, οδηγούν σε φαινόμενα, είτε επιτακτικής επανένταξης ή επαναφοράς μας στο σύστημα, είτε περιθωριοποίησης, τρέλας ή και απώλειας της ίδιας της ζωής;

1. Ουμπέρτο Γκαλιμπερτί, εφημερίδα «La Repubblica», 2007 2. Χορομίδου Δανάη, Μπαχανικόττα: η κοινωνία της 'κούκλας' και η θεωρία των διαπροσωπικών σχέσεων, 30/3/2012

Η **Μυρτώ Βουνάτσου** γεννήθηκε στην Αθήνα το 1968 και ο **Στέλιος ΝτεΪής** στην Θεσσαλονίκη το 1961. Εργάζονται μαζί από το 1998.

Το 1998-2000 έκαναν μεταπτυχιακές σπουδές στις Ψηφιακές Μορφές Τέχνης στο διατμηματικό εργαστήριο της Α.Σ.Κ.Τ και του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου Αθηνών. Σπούδασαν ζωγραφική -η Μυρτώ στην Α.Σ.Κ.Τ της Αθήνας (1992-1998), με δάσκαλο τον Νίκο Κεσασιλή και ο Στέλιος στην Καλών Τεχνών του ΑΠΘ. Ο Στέλιος είναι λέκτορας στο Τμήμα Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. και η Μυρτώ εργαστηριακός συνεργάτης στο Τμήμα Φωτογραφίας του ΤΕΙ Αθήνας.

Έχουν κάνει **ατομική** έκθεση στην **Gallery Unlimited**, Αθήνα (2001) και έχουν λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις όπως: **Attraction of the Opposites + IFFR - «All Greek to Me»**, collective CUCOSA, Ρότερνταμ (2011), **Festival Miden « just a cause»**, Ιστορικό Κέντρο Καλαμάτας (2010), **Underground Video Festival «made in Greece**, Politeama Italia Cinema – Bisceglie, Ιταλία (2008), **1η Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης «Διαδρομές»**- Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης, Μονή Λαζαριστών (2008) και **«Ετεροτοπίες – Project Public Screen»**, (Θεσ/νικη 2007), **Δοκιμές VI - Διάλογοι IV**, επιμελήτρια Ghislaine Dantan, Θέατρο Αμόρε, (Αθήνα 2007), **“Recontres Video”, Imagepassages, International Video και Multimedia Festival**, Annecy (Γαλλία 2001), **“International Festival Sarajevo”** Σαράγεβο (2001), **“Germination IX Biennale for Young Artists**-Κάστρο Πράγας (1996), Villa Arson-Νίκαια, Γαλλία (1997), Tutesaal, Λουξεμβούργο (1997) και σε άλλες. Ζουν και εργάζονται στην Αθήνα και την Θεσσαλονίκη.

Άλλα έργα υπάρχουν στο www.vimeo.com

Stelios Dexis & Myrto Vounatsou

Master in Digital Arts

Βίντεο-Εγκατάσταση, 2012

>

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΡΑΛΕΞΗΣ

Θνητή πραγματικότητα

Η τέχνη της φωτογραφίας είχε ανέκαθεν ως απώτερο σκοπό την οπτική καταγραφή της εκάστοτε θεματολογίας από τον φωτογράφο και την αιώνια αποτύπωσή της... Θεωρώντας δεδομένη πλέον στις μέρες μας αυτή την αποτύπωση, πιστεύω χάθηκε η ουσία... πως όλα είναι εν τέλει προσωρινά... Η προσωπική μου δοκιμή με κάποια ειδικά και ατελή φιλμ τύπου rolacoid, μου υπενθύμισε και μου αφύπνισε την ανθρώπινη αδυναμία και πραγματικότητα πως ο άνθρωπος και ότι έχει δημιουργηθεί από εκείνον είναι θνητός και προσωρινός. Οι φωτογραφίες που τραβήχτηκαν... περνούν από την τέλεια καταγραφή της πραγματικότητας, σιγά σιγά αλλοιώνονται... για να καταλήξουν στην αφανή αιωνιότητα δίχως απεικόνιση... υποδεικνύοντας μου πόσο πρέπει να αναθεωρηθούν τα πράγματα και οι καταστάσεις που έχουν αξία στη ζωή...

>

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Οι Δικοί μου Δαίμονες

Τις εικόνες μου τις σκέφτομαι περπατώντας στον δρόμο. Κοιτάω εικόνες μου και τις μεταπλάθω σε κάτι δικό μου. Δεν θέλω να ακούω. Πατί όταν βλέπεις μια εικόνα, δεν θες να μάθεις τι συμβαίνει στ' αλήθεια. Θέλεις να την πάρεις και να επινοήσεις κάτι δικό σου, να διηγηθείς μια ιστορία από την αρχή. Θέλησα να δημιουργήσω στις εικόνες μου απλά έναν δικό μου μικρόκοσμο, εικόνες που συνομιλούν στο ίδιο χώρο, κτίριο, πόλη. Φωτογραφίζοντας, η Παρασκευούλα μου προβάλλει ως κατοπτρισμός ό,τι παραμένω και ζω ως αυτονότο κομμάτι της πόλης μου. Ζω και δρω σ' αυτή τη μικρή μπτρόπολη του κόσμου. Με γρήγορους ρυθμούς όλα με προσπερνούν, αντιδρώ, μεταφέρω όλο το συναισθηματικό βάρος της πόλης. Η πόλη η ίδια καθορίζει τους κανόνες της.

Δουλεύοντας σχεδόν σε καθημερινή βάση είδα να οδηγούμαι από το βάρος της πόλης. Προσπαθώ να βγαίνω από την καθημερινότητά μου, να κλείνω διακόπτες και να αντιλαμβάνομαι τα συναισθήματα των άλλων, δύσκολο πολλές φορές. Φωτογραφίζω ελεύθερα όχι με βουλιμία αλλά με μια φυσική δυναμική. Δεν θέλω να βιάζω το τρόπο σκέψης μου, να εκβιάζω την εικόνα για την εικόνα. Ο συνεχής διάλογος των δικών μου καθημερινών συναισθημάτων είναι μια διαρκής πρόσθεση. Το τελικό έργο προβάλλει όλα αυτά που φωτογράφισα, ένα ταξίδι ανάμεσα στις κλασικές αξίες της φωτογραφίας Polaroid και στις σύγχρονες καταγραφές Instagram. Με τι μοιάζει, πώς καταφέρνει να κλείσει όλο το κύκλο συναισθημάτων, πώς καταφέρνει να συναντηθούν. Είναι σαν την αίσθηση που έχεις όταν περπατάς στον δρόμο και δεν ξέρεις ποιος είναι ο άλλος, αλλά αποτελεί ήδη κομμάτι της ζωής σου.

Ο Γιάννης Παννακόπουλος γεννήθηκε στο Μόναχο το 1968. Σπούδασε Γραφικές Τέχνες και Φωτογραφία M.A. Middlesex University. Είναι μέλος των Πατρών του Κόσμου και από το 2009 μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου έχοντας την ευθύνη της επικοινωνίας των ΓTK, επίσης μέλος της Ελληνικής Ένωσης Φωτορεπόρτερ (ΕΦΕ). Από το 1993 είναι Δάσκαλος Φωτογραφίας στον ΑΚΤΟ και ιδρυτής της Φωτογραφικής ομάδας METAPOLIS. Έχει παρουσιάσει δουλειά του σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις. Γοητευμένος από τη φωτογραφία δρόμου (street photography), δουλεύει ως ελεύθερος ρεπόρτερ για περιοδικά και εφημερίδες. Αναζητώντας την φωτογραφική αλήθεια ταξιδεύει από το 1999 σε Γιουγκοσλαβία (Βελιγράδι), Αφγανιστάν, Ιράκ, Ιράν, Τουρκία, Αλγερία, Νέα Ορλεάνη, Ινδία, Λωρίδα της Γάζας, Γροιλανδία (Βόρειο Πόλο), Ινδονησία, Σρι Λάνκα, Αμαζόνιο... Ως μέλος των Πατρών του Κόσμου έχει λάβει μέρος σε πολλές ανθρωπιστικές αποστολές σε όλη την υφήλιο.

>

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ

Breakfast

Στην εποχή που ζούμε βιώνοντας την παγκοσμιοποίηση και την οικονομική κρίση στην Ελλάδα θεωρώ ότι υπάρχει μια κοινωνική βλάβη. Όλοι μας έχουμε φτιάξει ένα δικό μας μικρόκοσμο που ζούμε. Είναι τόσο πλασματικός που μας κάνει να τα βλέπουμε όλα τέλεια και στυλιζαρισμένα. Το αποτέλεσμα είναι ότι έχουμε εγκλωβιστεί μέσα του ενώ ο πραγματικός γκρεμίζεται. Επαναστάσεις λαών για να γίνουνε αλλαγές γίνονται είτε επειδή υπάρχει πραγματική φτώχεια είτε ένα καταπιεστικό καθεστώς, πράγμα που δεν το βλέπω να συμβαίνει στην Ελλάδα!

Τελικά μήπως όλοι είναι κάπως βολεμένοι? Ή έχει χαλάσει το Matrix?

Ο Κώστας Κουρτίδης γεννήθηκε στη Αθήνα το 1974. Σπούδασε φωτογραφία στο College of the Canyons, στο Los Angeles της Καλιφόρνια και ολοκλήρωσε της σπουδές του στο Middlesex University of London.

Το 1997 και το 1998 τιμήθηκε με βραβεία και διακρίσεις από την Journalism Association of Community Colleges in California.

Έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις και το 2002 στα πλαίσια των Ποσειδωνίων και υπό την αιγίδα του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας πραγματοποίησε ατομική έκθεση με θέμα τα προσαραγμένα καράβια στην Ελλάδα («Ταξίδια της Σιωπής») στο Vernicos Art Center στην Καστέλλα.

Το 2009 συμμετάσχει στην ομαδική έκθεση Open Doors που επιμελείται η Μαρία Πασχαλίδου και η Κατερίνα Αποστολίδου.

Έχει συνεργαστεί με διάφορα περιοδικά και φωτογράφησε τα μνημεία που παρουσιάζονται στο βιβλίο «Πολιτιστική Φωτογραμμετρία» του Ι. Βαρβιτσιώτη το 2005.

Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

??????????????, 2012

>

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΟΥΛΙΑ

Τοπίο με puzzles

Στο έργο μου με σημείο εκκίνησης την αυτοπροσωπογραφία μου, αναπτύσσω έναν εσωτερικό διάλογο γεμάτο ψυχολογικά ερωτήματα και συνεχείς ανάζητήσεις ταυτότητας. Στο «Τοπίο με πάζλ», με αναφορές σε προσωπικά βιώματα, εξετάζω τις βλάβες-τραύματα, βλάβες-δυσλειτουργίες, βλάβες ακούσιες ή εκούσιες φθορές μιας συνήθους λειτουργίας, προσωρινές ή ανήκεστες. Αμφιταλαντεύομαι συναισθηματικά ανάμεσα σε φόβους-βλάβες, βιώνοντας το βάρος άλλοτε ενός προσωπικού και άλλοτε ενός κοινωνικού κατακερματισμού. Στη διαδικασία αυτή εμπλέκονται κωδικοποιημένα στοιχεία με έντονους συμβολισμούς και διττό χαρακτήρα, τα οποία όμως συμπράττουν υπέρ μιας αλληλοανοχής ή μιας έστω και κατά συνθήκη αρμονίας.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1971. Σπούδασε ζωγραφική στην Α.Σ.Κ.Τ της Αθήνας (1992-1998), με δάσκαλο τον Νίκο Κεσσανλή. Παρακολούθησε μαθήματα ζωγραφικής στη Scuola di belle Arti στη Ρώμη (1991) και στην Hochschule der Kunst στο Βερολίνο (1997). Από το 1995 διδάσκει ζωγραφική, ελεύθερο και βασικό σχέδιο. Έχει λάβει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις όπως: **“Biennale ‘99 Νέων Καλλιτεχνών των Ευρωπαϊκών χωρών και της Μεσογείου”** Ρώμη (1999), **“Μήνας Εικαστικών Τεχνών -Τεχνόπολις”**, Αθήνα, (2001), **“Νέοι Καλλιτέχνες -Τεχνόπολις”**, Αθήνα (2002) **“ART NOW”**, Zina Athanassiadou Art Gallery, Θεσσαλονίκη (2004), **“Urban Legents”**, Θέατρο «Επί Κολωνώ», Αθήνα (2007), **“ARTmART3”** Künstlerhaus, Βιέννη (2010), **“Νέοι καλλιτέχνες....σε κρίση”**, Hellenic National Committee for UNESCO, gallery Kourad, Αθήνα, Νοέμβριος (2011) **“human resources”**, gallery Genesis, Αθήνα (2012) και σε άλλες. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Μολύβι και τέμπερα σε χαρτί, 102X66cm, 2012

>

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Σίβυλλα

Με έντονους συμβολισμούς και σουρεαλίζουσα διάθεση που μεταφέρει μια ατμόσφαιρα επιμειξίας του πραγματικού με το φανταστικό, διαπραγματεύομαι επιθυμίες και φαντασιώσεις με μια pop χροιά η οποία παίρνει « νοσηρές » διαστάσεις όταν ερμηνεύει ψυχικά περιεχόμενα από τις περιοχές που ορίζουν οι αινιγματικοί δυϊσμοί της ζωής, όπως (γέννηση - φθορά, και έρωτας- θάνατος). Το αποτέλεσμα, μπολιάζεται με μικρές δόσεις υποδόριου κιούμορ ενίοτε κυνικού και μαύρου, προφανώς για να υπερβληθεί η μονοδιάστατη - μέσω της εικονογραφίας του gore, splatter-παρουσία του βιωματικού τρόμου και από τη άλλη για να σκιαγραφηθούν πιο αποτελεσματικά προσωπικοί φόβοι για το ανεκπλήρωτο της libido.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1967. Σπούδασε ζωγραφική στην Α.Σ.Κ.Τ της Αθήνας (1986-1991). Διδάσκει ζωγραφική στο Τμήμα Σκηνογραφίας της Σχολής Κινηματογράφου – Τηλεοράσεως «Λυκούργου Σταυράκου» και σχέδιο στις Σχολές Πλάκα. Έχει λάβει μέρος, μεταξύ άλλων, στις ακόλουθες εκθέσεις: **Απόφοιτοι '93**, Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα, **4th Biennial**, Maastricht '93, Ολλανδία (1993), **Ένεκα Εξωδίκου**, Ζάϊμη 54, Αθήνα (1998), **Διαδρομή 49**, Αθήνα (1999), **Storm Centres**, S.M.A.K., Watou, Βέλγιο (2000), **I need a hero**, Μύλος, Θεσσαλονίκη (2001), Γκαλερί Ηώς, Αθήνα (ατομική – 2003), **Το άλλο σώμα**, Ευγενίδειο Ίδρυμα, Αθήνα, (2004), **Magic**, Vamiali's, Αθήνα, (2005), **Turbulent Times**, στον επόμενο τόνο, taf, the Art Foundation, Αθήνα (2009), **Late summer spectrs**, Επιμέλεια: Δημήτρης Ντοκατζής (2010), **ART ATHINA** (2011) Κλειστό Π.Φαλήρου Gallery the apartment. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Γραφίτης, χρωματιστά μολύβια, ακουαρέλα και λάδι σε χαρτί, 66X51cm, 2012

>
ΕΦΗ ΦΟΥΡΙΚΗ

Frequencies

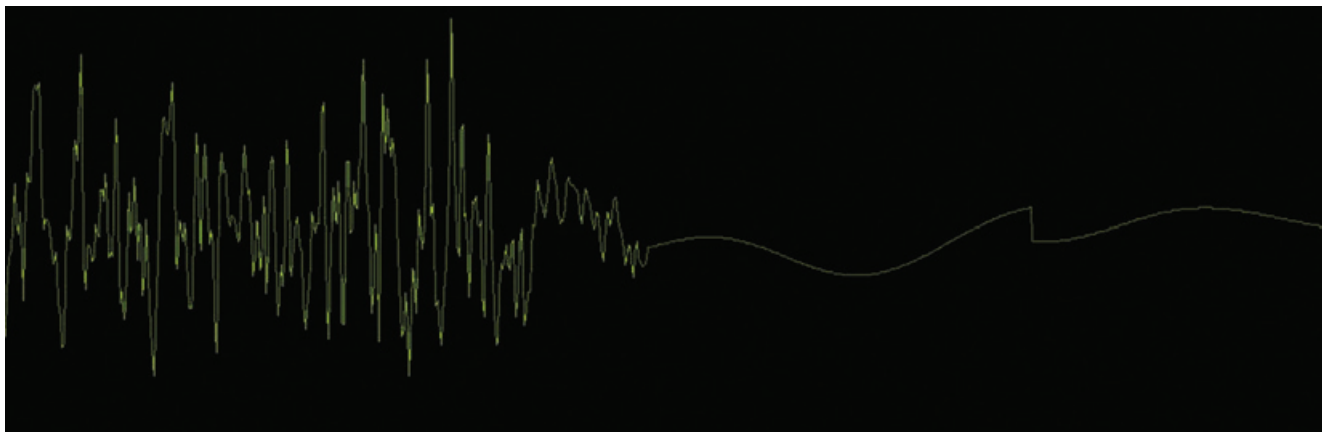
Η κυματομορφή που δημιουργείται από έναν φυσικό ήχο, ηχογραφημένο από σπασμα από την κίνηση των φτερών εγκλωβισμένων πουλιών, μεταμορφώνεται και συσχάζει καθώς ένας συνθετικός ήχος χαμηλής συχνότητας διαδέχεται τον πρώτο. Η διαδοχή των ήχων δημιουργεί ένα πέρασμα από μια κατάσταση ταραχής και έντασης σαν αυτή που βιώνουμε εγκλωβισμένοι σε μια “πολύβουη” καθημερινότητα, σε μία κατάσταση ηρεμίας. Θα μπορούσε η αναγνώριση της “ταραχής” ως “βλάβη” να μας βοηθήσει στην αναζήτηση μιας άλλης καθημερινότητας και ίσως σε μια βαθύτερη συνειδητότητα;

Γεννήθηκε στην Σαλαμίνα το 1965. Σπούδασε ζωγραφική στην Α.Σ.Κ.Τ της Αθήνας, με δάσκαλο τον Νίκο Κεσανλή καθώς και στην Σ.Γ.Τ.Κ.Σ του Τ.Ε.Ι Αθήνας (Τμήμα Γραφιστικής). Παρακολούθησε σεμινάριο Multimedia στο Miscolec της Ουγγαρίας στα πλαίσια της 10ης Germination. Συμμετείχε σε πρόγραμμα Erasmus στην Valencia της Ισπανίας.

Έχει παρουσιάσει τα έργα της σε ατομικές εκθέσεις στο **workshop** dionisis+kirki το 2011, στην gallery **TinT** το 2009 και το 2002 και σε ιδιωτικό στούντιο τσί -τσι το 2000. Έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις όπως: **Εκτός- Εντός**, γκαλερί GAIJA, Αθήνα 2011, **Reflections**, Taf (The Art Foundation), Αθήνα 2010, **Πεδίο Δράσης Κόδρα**, Θεσσαλονίκη 2010 (συμμετοχή με την γκαλερί TinT), **Turbulent times- στον επόμενο τόνο**, Taf (The Art Foundation), Αθήνα 2009, **Liquid**, Σπίτι του Πολιτισμού, Ρέθυμνο 2008, **Βιομορφές 2**, στον χώρο της Cheap Art, Αθήνα 2007, **Κοινός Τόπος 2 - Η Επιστροφή**, θέατρο Επί Κολωνών, Αθήνα 2006, **Διάλογοι**, Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, (συμμετοχή με την γκαλερί TinT), Θεσσαλονίκη 2006, **Κοινός Τόπος 1**, θέατρο Επί Κολωνών, Αθήνα 2005, **A 8 Wo-men show**, γκαλερί Por Amor a Arte, Πόρτο Πορτογαλίας 2003, **Art Athina** - 10η διοργάνωση Helexpro, (συμμετοχή με την γκαλερί TinT), Αθήνα 2003, **Toxic**, Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ, Αθήνα 2001, **Art Athina** - 9η διοργάνωση Helexpro, (συμμετοχή με την γκαλερί TinT), Αθήνα 2001, **Face to face**, Istanbul- Turkey 2000, **10th Germination**, Antwerpen-Belgium 1999, **10th Germination**, Εργαστάσιο, ΑΣΚΤ, Αθήνα 1998, **Biennale of Young Artists**, Moderna galerija Rijeka, Croatia 1994. Έργα της βρίσκονται στην συλλογή Εμφιετζόλου, στα γραφεία της Heineken και σε άλλες ιδιωτικές συλλογές. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Παράλληλα συνεργάστηκε με το Κ.Ε.Κ. Γνώση για την υλοποίηση εκπαιδευτικού προγράμματος στις γυναίκες φυλακές Κορυδαλλού καθώς και με τα Ι.Ε.Κ. ΜΟΚΥΜΕ και LEICA ACADEMY στη διδασκαλία μαθημάτων τους. Συμμετείχε σε θεραπευτικό πρόγραμμα μέσω της τέχνης με την Ομάδα Έκφρασης στην κοινότητα 18 ΑΝΩ. Από το 2007 είναι συνεργάτης του Μουσείου Ηρακλειδών στα εκπαιδευτικά του προγράμματα.

efffouriki.tumblr.com, www.tintgallery.gr, www.taklis.com (under video section/art installation)

Βίντεο-Εγκατάσταση, 2012

«ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ»

Πέμπτη 17 Μαΐου 2012, 20.00μ.μ – 21.30μ.μ.

«ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ». Μερικά ερεθίσματα και μια συζήτηση
Αλεξάνδρα Βασιλείου, Ph.D., Ψυχοθεραπεύτρια

Σάββατο 19 Μαΐου 2012. Έναρξη: 20.30. Διάρκεια: 20.30μ.μ. -22.00μ.μ.

ΠΕΡΙΧΒΛΑΒΗΣ: Δραματοθεραπευτική Performance. Μέσα στο εικαστικό περιβάλλον της «n-lavis”, θα επιχειρήσουμε να διερευνήσουμε με τη συμμετοχή του κοινού την έννοια «βλάβη» ως παράγοντα πρόκλησης και αναδιτύπωσης της «κανονικότητας». Στον μεταβατικό χώρο εντός του οποίου θα τελείται η δραματική πράξη, θα αναδειχθεί ένα γόνιμο πεδίο εμπειρίας, δημιουργικών θέσεων, δράσεων και πειραματισμών.

Συντονισμός: Βουνάτσου Πασμίνια, Δραματοθεραπεύτρια
Κασταμονίτου Ανθή, Δραματοθεραπεύτρια/Παιγνιοθεραπεύτρια
Κρουστά: Κουρτπαρασίδου Μαργαρίτα, Μουσικός

